

ร่วมฉลองวันมาฆบูชาที่วัดพุทธธรรม

วันมาฆบูชาคือวันเพ็ญขึ้นสิบห้าค่ำเดือนสามโดยการนับตามจันทรคติ หากนับตามสุริยคติจะตรงกับวันศุกร์ที่ 18 กุมภาพันธ์ 2554 ทางราชการจัดให้วันนี้เป็นวันหยุดทางพระพุทธศาสนาวันหนึ่งเพื่อเปิดโอกาสให้ข้าราชการ นักเรียน นักศึกษาซึ่งส่วนใหญ่เป็นพุทธศาสนิกชนได้ไปทำบุญในวันมาฆบูชาด้วยความสบายใจ โดยไม่ต้องกังวลว่าจะต้องขาดงานหรือขาดเรียนแต่อย่างใด

พุทธศาสนิกชนทั้งหลายจึงได้มีโอกาสไปทำบุญเวียนเทียนที่วัดใกล้บ้านทั้งภาคเช้าและภาคค่ำในวันเพ็ญขึ้นสิบห้าค่ำเดือนสามโดยตรง

ส่วนพุทธศาสนิกชนที่พำนักอยู่ในประเทศอื่นๆ นอกเหนือไปจากประเทศไทยต้องทำงานตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันศุกร์ หากวันสำคัญทางพระพุทธศาสนาตรงกับวันทำงานก็ไม่สามารถจะทิ้งงานมาทำบุญที่วัดได้ จึงมักจะจัดงานเฉลิมฉลองวันสำคัญทางพระพุทธศาสนาในวันสุดสัปดาห์คือวันเสาร์หรือวันอาทิตย์แทน โดยเลือกเอาวันสุดสัปดาห์ที่ใกล้เคียงกับวันสำคัญทางพระพุทธศาสนาที่สุด

วันมาฆบูชาปีนี้ อาตมา มีโอกาสเดินทางมาธรรมสังฆจรที่วัดพุทธธรรม เมืองวิลโลบรุก มลรัฐอิลลินอยส์ในวันศุกร์ที่ 18

กุมภาพันธ์ 2554 ซึ่งตรงกับวันมาฆบูชา นั่น ขณะสงฆ์ได้ภาวนา
เป็นการบูชาพระอรหันต์กันตามปกติ วันนั้นจำได้ว่าเป็นวันฟ้าใส

แสงอาทิตย์เจิดจ้าอากาศอบอุ่นทั้งวัน มี
โอกาสเดินจงกรมข้างนอกตัวอาคารรับ
อากาศบริสุทธิ์และเดินเล่นตามไต้ต้นไม้อัน
แม้จะไร้ใบเพราะความหนาวเหน็บก็ตาม
แต่เมื่อได้เข้าไปเดินเล่นไต้ต้นไม้อันรู้สึกได้

ถึงความอบอุ่นสงบมากกว่าการเดินหรือการยืนบนตัวอาคาร แม้จะมี
เนื้อที่กว้างขวางสักเพียงใดก็ตาม

เมื่อเข้าไปเดินจงกรมไต้ต้นไม้อันทำให้ได้สัมผัสความสงบ พลัน
รำลึกถึงพระพุทธทวณะที่ว่า การนอน การนั่งในที่อันสงบ เหมาะ
สำหรับการยกระดับจิตใจให้สูงขึ้น เมื่อได้ยืน ได้นั่ง ได้เดินไต้ต้นไม้อัน
ทำให้สัมผัสได้ถึงความสัมพันธ์ระหว่างธรรมชาติของชีวิตที่ยังสลบ
ไสลและชีวิตที่เคลื่อนไหวได้เป็นอย่างดี ความสลบไสลของ
ต้นไม้อันเป็นการถนอมพลังงานไว้ต้อนรับฤดูใบไม้ผลิที่กำลังจะเวียนใน
ไม่ช้า ต้นไม้และกอหญ้าทุกกอจะพร้อมกันสร้างสรรค์ความงาม
ให้แก่โลกอีกวาระหนึ่งเมื่อถึงวันฟ้าใส

วันเสาร์ที่ 19 กุมภาพันธ์ 2554 แดดจ้าแต่เช้าอากาศดี พระ

สงฆ์ทำวัตรสวดมนต์แต่เช้าตรู่ ภาวนาร่วมกันเสร็จแล้ว มาร่วมกันฉันอาหารเช้าและทำงานต่างๆ ร่วมกัน เนื่องจากเย็นวันนี้จะมีผู้ไฝ่ธรรมจำนวนสิบสองคนมาร่วมสมาทานศีลแปดและภาวนาบูชาพระอรหันต์ค้างคืนที่วัดเป็นเวลาหนึ่งคืน เพื่อร่วมงานมาฆบูชาที่จะจัดขึ้นในวันอาทิตย์ที่ 20 กุมภาพันธ์ 2554 ตามความสะดวกของพุทธศาสนิกชนที่หยุดงานในวันหยุดสุดสัปดาห์และสละเวลาพักผ่อนที่บ้านมาทำบุญกุศลในวันมาฆบูชาแม้ว่าวันมาฆบูชาจริงๆ จะล่วงเลยมาแล้วถึงสองวันก็ตาม

เช้าวันอาทิตย์ที่ 20 กุมภาพันธ์ 2554 คณะสงฆ์และพุทธศาสนิกชนที่มาจำศีลภาวนาหนึ่งคืนตื่นตีสี่ ครั้นถึงเวลาตีสี่ครึ่งจึงได้มาพร้อมกัน ณ อุโบสถเพื่อทำวัตรเช้า ภาวนาและฟังธรรมะรับอรุณ ซึ่งท่านฐาปนกรณได้ทำหน้าที่บรรยายธรรมอย่างแข็งขันจนถึงเวลา หกโมงครึ่ง ผู้ปฏิบัติธรรมทุกคนได้ร่วมกันพัฒนาสถานที่พักและเตรียมการถวายภัตตาหารเช้าแก่พระสงฆ์และรับประทานอาหารร่วมกัน เพื่อร่วมกันปฏิบัติธรรมตามคติที่ว่า กินง่าย เคี้ยวง่าย กลืนง่าย ย่อยง่าย ถ่ายง่าย นอนง่าย หลับง่าย ตื่นง่าย ตายยาก จึงจัดอาหารธรรมชาติประกอบด้วยลูกเดือยและถั่วเขียวต้ม กล้วย ข้าวโอ๊ตและซีเรียลเสริมหรือโรยหน้าตามความเหมาะสม ใช้นม

สดชนิดจืดเป็นน้ำ ใครชอบมากหรือน้อยเต็มได้ตามความเหมาะสม เมื่อจัดอาหารถวายพระสงฆ์เสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้ร่วมภาวนาก็ได้รับประทานอาหารพร้อมกับการเจริญสติและฟังเสียงธรรมเรื่องสติและการเจริญสติของหลวงปู่พุทธทาสไปด้วย ส่งเสริมให้พบความสงบได้เป็นอย่างดี

การรับประทานอาหารง่ายๆ อย่างนี้เป็นประโยชน์แก่สุขภาพโดยตรง ประหยัดเวลาในการปรุงอาหาร ประหยัดเวลาในการล้างทำความสะอาดภาชนะและประหยัดเวลาแม้ตอนที่รับประทานก็ใช้เวลารับประทานน้อย เมื่ออาหารรสชาติไม่อร่อยก็ทำให้การรับประทานมีจุดประสงค์ตรงประเด็นที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้ว่า เพื่อขจัดความหิว เพื่อให้ชีวิตดำรงอยู่ได้อย่างผาสุก เพื่อการประพฤติพรหมจรรย์คือ เจริญศีล สมาธิและปัญญาได้ด้วยความสะดวกสบาย

การเจริญภาวนาในวันมาฆบูชาด้วยการเป็นอยู่อย่างเรียบง่ายได้ประโยชน์อย่างนี้ จึงเป็นการส่งเสริมการภาวนาเพื่อบรรเทาภาวะโลกร้อนไปในตัวด้วย หากขยายจำนวนผู้ภาวนาอย่างนี้มากขึ้นเท่าไร ภาวะโลกร้อนก็ลดน้อยลงเท่านั้น เพราะการภาวนาเพื่อส่งเสริมพรหมจรรย์ คือการลดการบริโภคและใช้สอยพลังงานเพื่อการบริโภคให้น้อยลงด้วย

เวลา เก้านาฬิกาผู้ภวนาทั้งหนึ่งโหลหลังจากดูแลความ
เรียบร้อยด้านต่างๆ ที่จะอำนวยความสะดวกไว้ต้อนรับผู้ที่จะมา
ร่วมงานมาชมบูชาภวนาเพื่อบูชาพระอรหันต์แล้ว มีเวลาเหลือจึง
ได้ร่วมกันเสวนาเรื่องการทำบุญที่ถูกต้องตามหลักของพระพุทธ
ศาสนา โดยได้เสนอทั้งหลักการที่สำคัญและรายละเอียดพร้อมกับ
ตัวอย่างในแง่มุมต่างๆ อย่างรอบด้าน

เช้าวันอาทิตย์วันนี้ฝนตก
ลงมาแต่เช้า อากาศหนาว
เหน็บ กระนั้นก็ตาม
พุทธศาสนิกชนจำนวนร้อยกว่า
คนทั้งลูกเล็กเด็กแดงหนุ่มสาว

เฒ่าแก่ ต่างฝ่าฝนฝ่าลมมาร่วมกันกระทำการบูชาทั้งอามิสบูชาและ
ปฏิบัติบูชาอย่างพร้อมหน้า ช่างน่ายกย่องในแรงศรัทธาเลื่อมใสใน
บวรพระพุทธศาสนาของท่านเหล่านั้นยิ่งนัก ยิ่งเมื่อได้ทราบว่า
ท่านผู้สูงอายุจำนวนหลายท่านต้องเดินทางมาไกลตั้งห้าสิบกิโลเมตร
ยิ่งน่านับถือในน้ำใจยิ่งนัก แสดงให้เห็นว่าชาววัดพุทธธรรมยังมี
ศรัทธาอย่างเหนียวแน่นในพระพุทธศาสนา รักและห่วงหวัดวา
อารามที่ช่วยกันสร้างสรรค์มาอย่างแท้จริง หลายคนบอกว่า เพิ่ง

พื้นใจ แต่ตั้งใจว่าจะมาไว้มาก่อนแล้วจึงต้องมาร่วมให้ได้ เพราะปีหนึ่งจะมีวันสำคัญของพระอรหันต์เพียงครั้งเดียวเท่านั้น นี่คือพลังศรัทธาชาวพุทธแดนไกลจากเมืองไทยบ้านเกิดเมืองนอน ดินแดนแห่งพระพุทธศาสนาและประเพณีอันดีงาม

วัดพุทธธรรมมีพระสงฆ์มาทำหน้าที่พระธรรมทูตอยู่สองรูป ได้ทำหน้าที่อย่างแข็งขัน วันนี้ท่านฐาปกรณณ์รับหน้าที่สอนชาวอเมริกัน ท่านธรรมวัตรบรรยายธรรมแก่ผู้มาทำบุญ คณะกรรมการและชาววัดพุทธธรรมที่เป็นแกนนำได้ช่วยงานด้านต่างๆ ด้วยความเสียสละ เมตตาและเป็นสุข ทุกคนยิ้มแย้มแจ่มใสในวาระที่ได้ทำบุญร่วมกัน

เมื่อพุทธศาสนิกชนได้ฟังธรรมเสร็จแล้ว ร่วมกันสมาทานศีล ตักบาตร ถวายภัตตาหารแก่พระสงฆ์ แบ่งอาหารที่เหลือจากถวายพระสงฆ์รับประทานกันอย่างทั่วถึง เป็นเวลาที่ชื่นมื่นได้สนทนาพาทีกับมิตรสหายที่ไม่ได้พบหน้ากันมานานได้พบกันในวันเทศกาลเช่นนี้ก็มีแต่ความสดชื่นแจ่มใส ได้ไมตรีมีแต่สมานฉันท์ รับประทานอาหารกันเสร็จแล้ว ช่วยกันจัดข้าวของให้เข้าที่เข้าทางแล้วเตรียมสถานที่เวียนเทียนบนห้องโถงใหญ่ของวัด เพราะข้างนอกฝนตกหนักและหนาวเหน็บไม่สามารถจะเวียนเทียนรอบอุโบสถ

ได้ก็ขอเวียนรอบองค์พระปฏิมาในห้องโถงธรรมศาลาอเนกประสงค์
นี้แหละ ยิ่งประชาชนใช้ประโยชน์จากศาลามากเท่าไรผู้ที่เคย
ร่วมกันสร้างศาลาก็ยิ่งได้อานิสงส์มากขึ้นเท่านั้น

เวลาสิบสองนาฬิกา สามสิบนาที

พ่อแม่จูงลูก ปู่ย่าตายายจูงหลานมา
เวียนเทียนร่วมกันรอบองค์พระปฏิมา
เสียงสวดกระหึ่มศาลาเป็นการยืนยันถึง

ความศรัทธาที่หนาแน่นในพระรัตนตรัยคือพระพุทธเจ้า พระธรรม
และพระอริยสงฆ์อรหันต์เจ้าทั้งหลายผู้ละเสียได้ซึ่งกิเลสอาสวะ
บริสุทธิ์บริบูรณ์คู่จพระจันทร์ในวันเพ็ญ

เสร็จจากการเวียนเทียนบูชาพระรัตนตรัยแล้ว บางคนที่มี

ภาระเร่งด่วนก็เดินทางกลับบ้านก่อน
ส่วนพุทธศาสนิกชนที่เหลืออยู่จำนวน
มากได้มาประชุมกันต่อที่ห้องอุโบสถ
เพื่อฟังการบรรยายธรรมเรื่อง

สาระสำคัญของโอวาทปาฏิโมกข์โดย ดร.พระมหาจรรยา สุทธิญาโณ
ตามที่ได้นัดหมายไว้ เป็นการบรรยายที่นำเอาสาระสำคัญของ
โอวาทปาฏิโมกข์มาเสนอในรายละเอียดอย่างครบถ้วนในทุกประเด็น

ใช้เวลาบรรยายยาวนานถึงหนึ่งชั่วโมงสี่สิบห้านาที โดยมีพุทธ
ศาสนิกชนปักหลักฟังกันอย่างเหนียวแน่นไม่ทอดถอนใจกระทั่งจบ

เมื่อฟังธรรมเสร็จแล้วได้ร่วมกันกราบพระประธาน ก่อนจะ
กลับบ้านได้นัดหมายกันว่าในวันศุกร์หรือวันเสาร์หากใครมีเวลาว่าง
จะมานอนพักค้างเพื่อร่วมภาวนา ทางวัดพุทธธรรมยินดีต้อนรับ
ทุกท่าน ส่วนวันอาทิตย์หลังจากทำบุญตามปกติดังที่เคยเป็นมา
เวลาบ่ายโมงตรงจะมีการบรรยายธรรม หนึ่งชั่วโมงและร่วมกันทำ
วัตรเย็นและภาวนาอีกหนึ่งชั่วโมงเพื่อร่วมสืบสานปณิธานของผู้
ก่อตั้งวัดและตั้งชื่อวัดอย่างมีความหมายแห่งพระพุทธศาสนาอัน
บริสุทธิ์ผุดผ่องว่าวัดพุทธธรรม ศูนย์กลางแห่งการภาวนา (Meditation
Center) เพื่อประโยชน์เพื่อความสุขแห่งมหาชนไม่มีที่สิ้นสุด ไม่มี
ประมาณสืบไป

วัดพุทธธรรม เมืองวิลโลบรูค

22 กุมภาพันธ์ 2554

เวลา 17.30 น.

ดร.พระมหาจรรยาสุทธิญาโณ

เจ้าอาวาสวัดลอยฟ้า (Sky temple no boundary)

www.skytemple.org

